

TÉMA IN

in.ihned.cz/tema

→ film o zdejších populárních obyvatelích – horských svištích). Z Edelweisspitze je panoramatický výhled na víc než 30 tisícívek. Na stanovišti Greifvögel (2320 m) se z informačních tabulí dozvíte mnoho o životě dravých ptáků v oblasti.

U Hochtoru (2503 m), kde silnice prochází více než dvoukilometrovým tunelem, vede hranice Salcburska a Korutan. Potom cesta klesá do údolí Guttal, kde se rozděluje: západně se jede k nejvyšší rakouské hoře Grossglockner, východně do Heiligenblutu.

Ke Grossglockneru vede 9 km dlouhá Gletcherstrasse (Ledovcová cesta). Na jejím konci dojedete na místo zvané Franz Josefs Höhe (2369 m) s úchvatným pohledem na Grossglockner a největší ledovec Východních Alp – Pasterze. Bývá tu dost narváno, jak na velkém parkovišti, tak v návštěvnickém centru, obchodu i restauraci. Můžete tu strávit několik hodin. Hlavní z mnoha expozic se samozřejmě věnuje Grossglockneru. Panoramatický sál kina vás jakoby přenesne na vrchol Grossglockneru a můžete se rozhlížet po okolí. Je zde i stálá expozice o vysokohorské fauně či observatoř, z níž se pomocí moderní optiky dají pozorovat zvířata na svazích: dravci, kamzíci či svišti. Na ty poslední ovšem ani dalekohled nepotřebujete. Desítky vypasených svišťů čekají pod hlavní vyhlídkou, co jim neukáznění turisté hodí k snědku.

• **Informace:** Silnice se dá projet oběma směry (od Brucku i Heiligenblutu). Otevřená je od května do 15. září, denně od 5 do 22 h. Za auto se platí 26 eur, motocykl 17 eur, cyklisté a pěší zdarma. Vstupy na výstavy zdarma. Poslední vjezd 45 minut před zavřením. U vjezdu dostanete informační leták v češtině.

www.grossglockner.at

FOTO: ADELA POLÁKOVÁ

Už na začátku rakouské Grossglockner Hochalpenstrasse vidíte, co přijde záhy: nádherné vrcholky Vysokých Taur.

Cestou serpentín Rakousko

Je sice o polovinu kratší než ta Grossglocknerská, milovníci serpentín však na ni nedají dopustit. Na triadvaceti kilometrech je tu při kilometrovém převýšení víc serpentín než na dvakrát tak dlouhé Grossglockner Hochalpenstrasse. Vysokohorská silnice Silvretta Hochalpenstrasse spojuje Vorarlbersko s Tyrolskem. Vůbec nevznikla jako nějaká atrakce pro turisty. Vybudovala ji v roce 1954 místní energetická společnost Illwerke, aby po ní mohla vozit materiál na stavbu nádrže Vermunt. Tu-

risté dorazili posléze, zato v hojných počtech. Skutečnou výzvou je Silvretta pro cyklisty.

Začátek silnice je v malé vesnici Partenen (1050 m), odtud se brzy cesta kroutí ve vřezdných strmých zatáčkách až k nejvyššímu průsmyku Bielerhöhe ve výšce 2032 m. Podél strmě stoupající klikaté silnice je řada odpočívadel s nádhernými výhledy. Nahoře, kde se Vorarlbersko stýká s Tyrolskem, se rozkládá vodní nádrž Silvretta Stausee. Vedle rozlehlého parkoviště je tu restaurace a obchod se suvenýry, na louce se volně procházejí koně.

• **Informace:** Průjezd sezónně otevřenou silnicí stojí 11 eur pro osobní auta, méně pro motocykly.

Průsmykem k vodopádům Rakousko

Také tento horský průsmyk odděluje dvě rakouské spolkové země: Salcbursko a Tyrolsko. Řeč je o průsmyku Gerlospassu, který v nadmořské výšce 1507 m nejen kreslí linii politickou, ale také geografickou – stýkají se tu Alpy Zillertalské a Kitzbühelské. První historická cesta tady vedla prokazatelně již v první polovině 17. století. Moderní silnice Gerslosstrasse z roku 1962 se ovšem obávanému stoupání k průsmyku šikovně vyhnula. Přestože tu jízda není zdaleka tak „dramatická“ jako u předchozích dvou rakouských silnic, o krásné výhledy na horskou krajinu rozhodně není nouze a nechybějí ani krásná alpská jezera. Pokud se vám nechce platit pár eur za průjezd, i tak se sem můžete vydat – a to po staré silnici, tzv. Alte Gerlosstrasse, vedoucí přes průsmyk.

Vyhlídka na ledovec Pasterze pod nejvyšší horou Rakouska Grossglocknerem.